

Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: A tanács tagjai: Kfv.VII.38.032/2019/9. dr.
Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke
dr. Kulisity Mária előadó bíró
Mészárosné Dr. Szabó Judit bíró

A felperes:
A felperes képviselője: Dr. Galambos KárolyÜgyvédi Iroda (,
ügyintéző: dr. Galambos
Károlyügyvéd)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala ()
Az alperes képviselője: -
A per tárgya: közigazgatási határozat
felülvizsgálata
felperes

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék
2.Kpkf.670.995/2019/2. Fővárosi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
5.K.30.387/2019/3.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.Kpkf.670.995/2019/2. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] Az alperes ...számú határozatával a felperest mint az egészségkárosodásért felelőst - a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban:

Ebtv.) 68. §-a alkalmazásával - közúti balesettel okozott egészségkárosodás okán rokkantsági ellátás megtérítésére kötelezte. A határozat jogorvoslati tájékoztatása szerint az ügyfél a közléstől számított 30 napon belül keresettel fordulhat a székhelye (telephelye) szerint illetékes Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. A keresetet illetékmentesen három példányban kell a alperes neve Rehabilitációs Ellátási és Szakértői Főosztálynál benyújtani. A jogi képviselővel eljáró felperes 2019. február 5-én - elektronikus úton - közvetlenül a bíróságon terjesztette elő a keresetlevelét a határozattal szemben.

Az elsőfokú bíróság végzése

- [2] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.30.387/2019/3. számú határozatával a keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48.§ (1) bekezdés 1) pontja alapján. A határozat indokolása szerint a felperes a keresetlevelét a Kp. 39.§ (1) bekezdés előírása ellenére nem az illetékes közigazgatási szervnél, hanem a bíróságnál terjesztette elő, amire a jogszabály kifejezett rendelkezése alapján joghatályosan nincs mód.

A felperes fellebbezése

- [3] A végzés ellen a felperes fellebbezést terjesztett elő kérve az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését. Hivatkozásképpen előadta, hogy az azonnali jogvédelem iránti kérelmet is tartalmazó keresetlevelet a Kp. 50.§-a alapján jogszerűen nyújtotta be a bíróságnál. Lényeges eljárásjogi mulasztás, hogy az elsőfokú bíróság az alperes nyilatkozata és a közigazgatási iratok beszerzése nélkül hozott határozatot, amellyel megsértette a Kp. 41.§ (1) bekezdését, a 40.§ (2) bekezdésében foglaltakat és 42.§-át. Védirat hiányában az elsőfokú bíróság a keresetlevelét visszautasítását tartalmazó döntését nem hozhatta volna meg. A Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítási ok hivatalbóli alkalmazása jogsértő figyelemmel a Kp. 48.§ (2) bekezdésének előírásaira. A Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontjának alkalmazása téves volt, mert az kizárólag az elektronikus ügyintézésrel összefüggő szabálytalanság eseteire alkalmazható, és nem vonatkoztatható arra az esetre, ha a fél a keresetlevelet a közigazgatási szerv helyett a bíróságnál terjeszti elő. Hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 7.Kpkf.671.971/2018/4. számú végzésében foglalt jogértelmezésre.
- [4] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság végzése

- [5] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Kpkf.670.995/2019/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság

végzését helybenhagyta. A határozat indokolása szerint az alperesi határozat jogorvoslati kioktatása a Kp. 39.§ (1) bekezdésének megfelelő tájékoztatást tartalmazott. A Kp. 39.§ (3) bekezdése csak a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára biztosítja azt a kedvezményt, hogy a keresetlevelet közvetlenül a bíróságnál is benyújthatja. Téves a felperes Kp. 50.§-ával kapcsolatos értelmezése: a Kp. 50.§ (3) bekezdése és 39.§ (1) bekezdése alapján a keresetlevelet - függetlenül attól, hogy az tartalmaz-e azonnali jogvédelem iránti kérelmet - a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez kell benyújtani. Mindebből következően nincs joghatályosan benyújtott keresetlevél az ügyben. A bíróság hangsúlyozta, hogy a jogi képviselővel eljáró fél esetében a Kp. magasabb elvárhatósági mércét támaszt: fokozottan ügyelnie kell arra, hogy a keresetlevelet a törvény által előírt határidőben, helyen és módon terjessze elő. Ha bármelyik hiányzik, az a keresetlevél visszautasításához vezet. A Kp. 39.§ (3) bekezdése alapján a jogi képviselő a keresetlevél nem megfelelő helyen történő benyújtásával az elkésettséget is kockáztatja. A hatályos törvényi rendelkezések nem teszik lehetővé a közvetlenül a bíróságon előterjesztett keresetlevél érdemi elbírálását. A Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítás jogszerű volt, miután az azt az esetet is szabályozza, ha a beadványt elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjesztették elő. A felperes által hivatkozott közszolgálati jogviszonyt érintő végzés nem köti a bíróságot, s annak tényállása sem ismert. Az elsőfokú bíróság védírat hiányában is visszautasíthatta a keresetlevelet figyelemmel a Kp. 45.§ (1) bekezdésében foglaltakra.

A felperes felülvizsgálati kérelme

- [6] A végzés ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős végzés hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Hivatkozásképpen előadta, hogy a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti „nem a jogszabályban meghatározott mód” körébe nem tartozik bele a keresetlevél benyújtásának a Kp. 39.§ (1) bekezdésében meghatározott helye, vagyis az az eset, amikor a keresetlevelet a jogi képviselő a közigazgatási szerv helyett a bíróságon terjeszti elő. A jogszabályban meghatározott mód az elektronikus eljárással beadásra kerülő dokumentum feladási módját jelöli, de nem azt, hogy a keresetlevelet hova kell benyújtani. E tekintetben hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 7.Kpkf.671.961/2018/4. számú jogerős határozatában foglalt jogértelmezésre, melytől való eltérés tekintetében - figyelemmel a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 6.§-ára - a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségét teljes körűen nem teljesítette. Előadta, hogy a keresetlevél benyújtása során eleget tett „a jogszabályban meghatározott mód követelményének”, mert a keresetlevelet az ÁNYK űrlap támogatási

keretrendszer követelményei szerint, szabályszerűen alkalmazott űrlap kitöltésével terjesztette elő. A keresetlevélnek a jogi képviselő által a közigazgatási szerv helyett a bíróságnál való közvetlen benyújtását a Kp. a visszautasítási indokok között nem sorolja fel, és eljárási szabályt sem állapít meg erre az esetre. A keresetlevélnek a jogi képviselő által a bírósághoz elektronikus úton való közvetlen előterjesztése nem járhat eltérő jogkövetkezménnyel, mint a jogi képviselő nélkül eljáró fél esetében. A Kp. 39.§ (3) bekezdése irányadó a jogi képviselővel eljáró félre is. Ellenkező értelmezés sérti a törvény előtti egyenlőséget. Ezen túl a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítási ok hivatalbóli alkalmazása jogszabálysértő, azt a bíróság a Kp. 48.§ (2) bekezdésének és 45.§ (1) bekezdésének előírásai folytán csak az alperes indítványára vehette volna figyelembe. Ezen túl az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 45.§ (1) bekezdésben meghatározott, a keresetlevél vizsgálatára előírt nyolc napos határidőt. Hivatkozott arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, mert a visszautasító határozatot a Kp. 8.§ (1) és (3) bekezdései alapján egyesbíró nem hozhatta volna meg, csak három hivatásos bíróból álló tanács, tanácsülésen. Ezt a jogszabálysértést a másodfokú bíróságnak hivatalból észlelnie kellett volna.

- [7] Az alperes felhívás ellenére felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [8] A felülvizsgálati kérelem - az alábbiak szerint - megalapozatlan.
- [9] A Kúria a jogerős végzést a Kp. 115.§ (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108.§ (1) bekezdése által meghatározott keretek között vizsgálta felül.
- [10] A nem vitatott tényadatok szerint a jogi képviselővel eljáró felperes a jogszabályoknak megfelelő jogorvoslati tájékoztatás ellenére tévesen közvetlenül a bíróságon terjesztette elő a keresetlevelét, az illetékes közigazgatási szerv helyett.
- [11] Az eljáró bíróságoknak abban a kérdésben kellett állást foglalniuk, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes esetében mi a jogkövetkezménye az ún. elvétésnek, vagyis annak, ha a keresetlevelet a Kp. 39.§ (1) bekezdésének előírása ellenére közvetlenül a bíróságon terjesztik elő. Ehhez értelmezni kellett a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontját, melynek a perbeli időben hatályos rendelkezése szerint a bíróság a keresetlevelet visszautasítja, ha a beadványok elektronikus előterjesztésére köteles felperes vagy a jogi képviselő a keresetlevelet nem elektronikus úton vagy elektronikus úton, de nem a jogszabályban meghatározott módon terjeszti elő. E rendelkezés a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 618.§-hoz képest eltérő tartalommal szabályozza a keresetlevél előterjesztésére vonatkozó szabályok megszegésének következményeit.

A Pp. 618. §-a ugyanis kifejezetten azt az esetet szabályozza, ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó beadványát nem elektronikus úton, vagy elektronikus úton, de nem az az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényben (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon terjeszti elő, és e tekintetben írja elő - a törvény eltérő rendelkezésének hiányában - a keresetlevél visszautasítását. Ehhez képest a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontjában meghatározott „nem a jogszabályban meghatározott módon” való előterjesztés ennél tágabb kört szabályoz. A keresetlevél benyújtásának szabályai között a Kp. 39.§ (1) bekezdése egyértelműen meghatározza, hogy a keresetlevelet a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervnél kell előterjeszteni, a keresetlevél előterjesztése csak így minősül jogszabályszerűnek. Emellett azonban az E-ügyintézési tv. az elektronikus kapcsolattartásról szóló III. fejezetben, a kapcsolattartás módjaira vonatkozó szabályok között a 16. § (1) bekezdésben előírja az elektronikus ügyintézés biztosító szerv által közzétett tájékoztatásban meghatározott elérhetőségek alkalmazását. Így valósul csak meg az E-ügyintézési tv. 13. § (1) bekezdése szerinti elektronikus kapcsolattartás, vagyis az, hogy az ügyfél a nyilatkozatát elektronikus úton teszi meg. Ebből következően az elektronikus kapcsolattartás módjába beletartozik a közigazgatási szerv elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségének alkalmazása, azaz a keresetlevél mint elektronikus küldemény közigazgatási szerv elektronikus elérhetőségére való megküldése is. Ezért a tévesen, közvetlenül a bíróságon előterjesztett keresetlevél visszautasítása jogszabályszerű a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja alapján, mert azt a jogi képviselő nem a jogszabályban meghatározottak szerint terjesztette elő.

[12] Ezt a jogértelmezést támasztja alá az az egyébként helytálló felperesi hivatkozás is, mely szerint a Kp. - a visszautasításon kívül - más eljárási szabályt nem tartalmaz a jogi képviselő által tévesen közvetlenül a bíróságon előterjesztett keresetlevélre, illetve annak a közigazgatási szervnek való megküldésére.

[13] A Kúria nem értett egyet az eljárt bíróságok azon megállapításával, hogy nincs joghatályosan benyújtott keresetlevél az ügyben. A keresetlevél joghatályosan benyújtásra került a jogvita elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, mely a keresetlevél címzettje volt. Csupán a közvetlen előterjesztés volt jogszerűtlen és szabálytalan, melynek jogkövetkezménye a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítás.

[14] A felperes hivatkozásával szemben a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségének teljes körűen eleget tett, önmagában az, hogy a felperestől és a felperes által hivatkozott végzéstől eltérő jogi következtetésre jutott, nem valósítja meg az indokolási kötelezettség akár részleges megsértését.

- [15] A Kp., a Kp. előírása esetében a közigazgatási perben alkalmazandó Pp., és a hosszabb ideje következetesen érvényesülő bírói gyakorlat szerint az eljárási előírások betartása terén nem azonos az elvárhatóság mértéke a személyesen eljáró, illetve a jogi képviselővel rendelkező féllel szemben. A jogi képviselettel hivatásszerűen foglalkozó jogi képviselő vonatkozásában mind a jogszabály, mind a bírói gyakorlat magasabb elvárhatósági követelményt támaszt, és a mulasztás vétlenségét megalapozó okok és körülmények körét, valamint a méltányosság alkalmazhatóságának eseteit is szűkíti, továbbá a mulasztás, illetve az eljárási hiba jogkövetkezményeit is eltérően szabályozza. A Kp. is ennek megfelelően különböztet jogi képviselővel eljáró és jogi képviselő nélkül eljáró fél között a Kp. 39.§ (3) bekezdése tekintetében és ez a Kúria szerint nem alaptörvény-ellenes megkülönböztetés.
- [16] Tévesen hivatkozott a felperes arra, hogy a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítási ok hivatalbóli alkalmazása jogszabálysértő. A Kp. 48.§ (2) bekezdésének azon előírásából, amely szerint a bíróság az (1) bekezdés a)-j) pontjában foglaltakat az egész eljárás során hivatalból veszi figyelembe, nem következik, hogy az 1) pontban foglaltak csupán arra történő hivatkozás esetén alkalmazandók. A Kp. 48.§ (2) bekezdése együtt értelmezendő a 81. § (1) bekezdés a) pontjával, amely rendelkezés szerint a bíróság az eljárást bármely szakaszában megszünteti, ha a 48. § (1) bekezdés a)-i) pontja alapján a keresetlevél visszautasításának lett volna helye. Vagyis a Kp. 48.§ (1) bekezdés 1) pontja szerinti visszautasítási ok, mint perakadály is hivatalból vizsgálendő, de nem az egész eljárás során, csak a Kp. VIII. fejezetében meghatározott, az elsőfokú eljárásnak a keresetlevél vizsgálatára vonatkozó szakaszában. Ez a helyes értelmezése a Kp. 48. § (2) bekezdésének a 48. § (1) bekezdés 1) pontjára vetítve. A Kp. 45.§ (1) bekezdésben foglaltakból is ez következik, a keresetlevél vizsgálata során ugyanis a védiratban foglaltak nem kötik a bíróságot.
- [17] Tévesen állította a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy egyesbíró nem hozhatta volna meg az elsőfokú határozatot. A felperes ezen jogszabálysértésre a fellebbezésben ugyan nem hivatkozott, de az a Kp. 115.§ (2) bekezdése folytán alkalmazandó 110.§ (1) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem korlátaira tekintet nélkül vizsgálendő jogszabálysértés. Az elsőfokú bírósági eljárás idején hatályos Kp. 8.§ (3) bekezdés d) pontja szerint egyesbíró jár el elsőfokon a 13.§ (4) bekezdése szerinti társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos perekben. Az Ebtv. 68.§ (1) bekezdése szerinti, ellátás megtérítésre kötelező határozat egyértelműen e körbe tartozik.
- [18] A Kp. 45.§ (1) bekezdésében a keresetlevél vizsgálatára megállapított nyolc napos határidő elmulasztása az ügy érdemi elbírálására nem hatott ki.
- [19] A Kúria mindezek alapján megállapította, hogy a másodfokú bíróság döntése a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabályokat nem

sérti, ezért a jogerős végzést a Kp. 121.§ (2) bekezdése alapján - az indokolás kiegészítésével és megváltoztatásával - hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [20] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 114. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [21] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő, költséget nem számított fel, ezért a Kúria a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 82.§ (3) bekezdése alapján e tárgyban mellőzte a határozathozatalt.
- [22] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes, ezért az illeték viseléséről rendelkezni nem kellett.
- [23] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2020. április 15.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Kulicity Mária s. k. előadó bíró, Mészárosné Dr. Szabó Judit s. k. bíró